

Cuvântul lui Dumnezeu la Praznicul Înălțării Sfintei Cruci

Mi-am pregătit cuvântul ca să Mi-l așez în cartea Mea cea de azi, că e zi de praznic sfânt în această zi, iar Eu, Domnul, cobor la tine cuvânt, poporul Meu care-Mi faci venirea pe pământ când vin la tine cuvânt ca să-l răspândești tu peste lume peste tot, că lumea trebuie trezită la veghe, trebuie să ungem ochii la toți oamenii de pe pământ ca să vadă ei cu ochi mari și treji primejdia nevegherii, că în vreme de neveghere îi pregătește duhul rău, duhul dușman zguduire pe neștire, iar Eu veghez ca să-i fac trezirea și ca să Mă cunoască lumea pe Mine de Dumnezeu și ca să-și piardă lucrarea lor dușmanii ei, care dau să se creadă nebiruiți, nezugduiți de pe locurile lor cu care stau peste oameni fără să le dea lor nădejdea cea bună, dar Eu le-o dau dacă dau ei să Mă știe bine și să Mă cunoască de Stăpân în cer și pe pământ peste toată facerea, pe care numai cu cuvântul gurii Mele am zidit-o ca să fie ea, și ea s-a făcut și este.

O, cine ar fi putut să facă lumea și toate, toate în cer și pe pământ, din cer și până pe pământ, dacă nu un Dumnezeu mare, Care a zis și s-au făcut toate? O, cât de mult, cât de mareț ar fi să-Mi dea și omul închinare așa cum toate, toate Îmi dau, toate în cer și pe pământ, și din cer și până pe pământ toate câte sunt!

O, oprește-te, omule, cu mintea ta și cu căutarea ei și las-o o clipă spre Mine, că am făcut cerul și pământul și toate din cer și de pe pământ și toate dintre cer și pământ ca să-Mi dai și tu cinstea care Mi se cuvine ca unui Făcător a toate, și Căruia toate trebuie să I se aplece ca să învețe și omul aplecarea, și nu mărirea așa cum el mereu și-o dă și și-o așteaptă din părți, când el este facerea mâinii lui Dumnezeu, Căruia ar fi să-I slujească omul pe pământ de-a pururi, așa cum și Dumnezeu îi slujește lui cu toate ale Sale, cu toate, căci pe toate le-a zidit Dumnezeu pentru om, pe care cu nețărmită dragoste l-a zidit Dumnezeu și l-a pus în mijlocul facerii între cer și pământ, l-a pus ca să fie bogat de toate și să aducă Domnului mulțumire și închinare cu dor și cu mărire, închinare ca o sărbătoare pentru inima omului, iar Eu, Domnul, să-i dau lui bucurii, precum el Îmi dă.

E zi de praznic sfânt, fiilor. Duhul descoperirii și al mării lui Dumnezeu a dat naștere acestei sărbători pentru slava Mea cea prin cruce, căci crucea purtată de Mine pe Golgota, și pe care am fost așezat și bătut în cuie pe brațele ei, a fost descoperită și ridicată și pusă în cinstire pe pământ după mult timp de către slujitorii credincioși ființei Mele, care a suferit pentru om, și s-a înființat atunci sărbătoarea pentru creștini, sărbătoarea crucii, iar cei binecredincioși au mari daruri peste ei prin credința lor, prin dragostea lor de Mine și prin durerea din ei pentru suferințele Mele, pe care ei nu le uită, ci se pleacă Mie ca Unui Dumnezeu biruitor pentru ei prin cruce și o slăvesc pe ea pentru Mine și toate pentru Mine.

O, fii ai cuvântului Meu de azi, fiilor, fiilor, prețuiți duhul descoperirii și învățați să-l prețuiți, căci acest duh aduce de la Mine vouă, iar Eu sunt Cel ce vi-l împart, căci sunt Cel ce văd înainte și Cel ce vă aduc mereu de știre pe cele ce au fost și s-au scris, ca să lucreze ele acum, căci așa lucrează Dumnezeu.

O, măi fiilor, fiți fericiți și mult fericiți că am Eu în mijlocul vostru lucrarea Duhului Meu, duhul descoperirii, duhul care aduce de știre de la Mine spre binele Meu între voi, din care voi puteți avea de la Mine, fiilor. O, atâtea cuvinte, atâtea lucrări am dat de știre prin cuvântul Meu de peste voi, și lucrez apoi după cuvântul cel rostit, iar voi sunteți cei prin care Eu împlinesc cuvântul Meu.

O, fiilor, iubiți, și tot mai mult iubiți împlinirea cuvântului Meu și lucrați împlinirea lui, că nu mai e pe pământ un alt loc în care să se lucreze după cuvântul Meu rostit peste om. Fiți însă tot mai dăruți, tot mai vii pentru împlinirile Mele prin voi, că multe sunt scrise să fie, și n-am

mulți pe pământ care să le aibă și să le știe și să nu le uite, ca să le poată lucra împlinirea. Nu sunt oameni pe pământ care să lucreze după adevăr pe cele de la Dumnezeu aduse la ei spre lucru, și aceasta pentru că nu este credință prin care Eu să vin și să fiu cu oamenii și să lucrez în mijlocul lor, iar dacă între voi este cale pentru Mine ca să cuvintez și ca să împlinesc cu voi, o, fiți fericiți, și nu fiți obosiți pentru Mine, ba fiți vioi și tot mai vii cu puterea și cu voirea, căci Eu voiesc prin voi, Eu și nu voi, fiilor. Când am descoperit omului crucea Mea, pe care am fost răstignit, am pregătit pe cei prin care trebuia să aduc această împlinire, și s-a împlinit voia Mea prin împărați, prin slujitori și prin oameni și am ridicat crucea Mea sus la vedere și am slăvit-o pe ea. O, iată, fiilor, în zilele Mele cu voi, când Eu voiesc să descopăr pe pământ peste oameni puterea și adevărul lui Dumnezeu, v-am pregătit pe voi și am început să împlinesc, căci cuvântul Meu rostit lucrează cât nu se suie la mintea omului, dar el se desăvârșește lucrând, căci trebuie să-Mi curăț cărarea, fiilor, și să-Mi pregătesc toată ziua slavei Mele și să-Mi arăt apoi fața, și trebuie multă pregătire pentru această lumină, iar voi nu vă îndoiiți cum că sunteți mici sau neputincioși, că pentru credință nu trebuie putere, ci trebuie iubire și statornicie apoi pentru Mine, Cel ce lucrez atât de minunat prin cei ce cred așa cum Eu le dau să știe și să creadă și să lucreze împlinirea Mea. Mintea voastră să stea în mâna Mea, fiilor, că mintea omului e un mare dar, dar omul ia acest dar și face el ce vrea cu el. Voi însă să vă temeți fără de Mine cu voi, că vai celor fără Dumnezeu pe pământ, fiilor, și fără de călăuzire a Mea peste ei!

Vă învăț calea crucii. Calea ascultării este această cale, fiilor, căci voi aveți de Mine să ascultați. Toți oamenii n-au de cine să asculte, și de aceea nu ascultă și n-au ei lucrarea ascultării, iar voi dacă aveți acest har, fiți ochi și urechi să nu cădeți din el, să nu vă despărțiți de lucrarea ascultării, ci să ascultați de duhul descoperirii care lucrează între voi din partea Mea, căci într-o zi vă voi da o veste ca s-o împliniți cu ascultare cu grabă și cu credință, iar dacă n-ați fi deprinși să ascultați de cuvântul Meu ați pieri în ziua aceea, așa rămâne fără voi, după atâta așteptare pe Mine și pe voi. De aceea fiți ascultători, iar pentru ascultare trebuie credință și supunere, fiilor, și trebuie iubire, căci ascultarea fără de iubire nu aduce nici binecuvântare, nici plată de ascultător, fiindcă Dumnezeu este iubire, și numai iubirea se suie la El și rămâne ea. Priviți la ascultarea Mea cea de acum două mii de ani, că și pentru suferință pe cruce am ascultat, numai să fac voia Tatălui și răscumpărarea de la moarte a omului pierdut prin păcat. Așadar, M-am făcut pildă vie pentru cei care cu iubire Mă ascultă așa cum Eu am ascultat, că am ascultat și am împlinit lucrarea ascultării, iar când cuvântul Meu vine la voi, după ce Eu privesc între voi și în voi și pentru voi, o, împliniți întocmai cuvântul Meu de peste voi, căci omul, săracul, e deprins să nu asculte, și mai ales să se ascundă de cei din jur cu neascultarea lui, și e greu de cei ce nu ascultă ascunzându-se pentru neascultare, că nu mai au apoi aceștia voința și puterea să-și mărturisească neascultarea și rămân necurățați, nevindecați de neascultare și-și atrag lor suferință, iar duhul lor capătă neliniște și apăsare apoi, și se face neputință mare rodul neascultării peste cel ce nu ascultă, iar apoi se duce de lângă Mine cel neascultător și-și lucrează pe ale lui și nu mai poartă de la Dumnezeu și pentru Dumnezeu, căci plata neascultării este despărțirea de Dumnezeu a celui neascultător.

Fiilor, fiilor, vă spun vouă cuvântul Meu și să-l ia de la voi cei ce Mă caută la voi, și iată ce spun:

Omule, tu trebuie să semeni cu Mine, nu cu diavolul, căci Eu după chipul și asemănarea Mea te-am zidit. Când tu îi dai loc diavolului în tine și în lucrarea ta îl poți face și pe altul după chipul și asemănarea ta, împrumutate de la vrăjmașul Meu și al tău. O, îți trebuie mustrare multă, omule, multă și mereu, iar dacă nu poți să primești cu cuvântul îndreptarea și veghea cea pentru tine, te doare apoi mai mult când primești cu pedeapsă, că iată, nu vrea omul să asculte de cuvântul mustrării când aceasta îi descoperă căderea sa din har și din binele lui Dumnezeu.

O, fii ai oamenilor, și voi, cei ce vă numiți și vă credeți fii ai lui Dumnezeu pentru că sunteți botezați la biserică în numele Domnului, o, iată ce vă spun: fie-vă rușine să păcătuiți. Faceți

cruce, însemnați-vă trupul cu semnul sfintei cruci și depărtați de la voi dorul de păcat, pofta care vă îndulcește cu păcatul cel otrăvitor. Dați de la voi pofta de păcat, de băut și de mâncat în chip păcătos, de fumat și de desfrânare în însuși trupul vostru și de câte alte păcate din îndemnul diavolului, care dă să vă îndulcească cu cele plăcute de el în om ca să-l smulgă pe om de la Dumnezeu. Veți avea nevoie de Dumnezeu și de ajutorul Lui și de scăpare de la El pentru voi. Soldatul cel de demult, căruia i-a ieșit în cale ispita cea în chip de femeie poftitoare de păcat făcut cu trupul între ea și el, a fost acesta ajutat de duhul fricii de Dumnezeu, și cu puterea aceasta el a respins clipa cea păcătoasă, fugind de ispită, iar a doua zi a rămas viu printre mulți morți în bătălia cu vrăjmașul neamului său, și i-a arătat apoi Domnul cum ar fi murit și el sub gloanțe dacă n-ar fi fost să biruiască păcatul care i-a ieșit în cale, și cum a rămas petec verde locul în care el era când gloanțele au curs pe câmpul de luptă, dar a fost salvat prin curățenia trupului său, care l-a ocrotit pe el.

O, iată, nu mai păcătuți, și fie-vă rușine să faceți păcat. Faceți cruce ca să vă ajute Domnul să scăpați de cursa păcatului. S-a umplut pământul peste tot de păcatul din oameni și dă să se scufunde în adânc cu tot ce e pe el. O, lăsați-vă de păcat și cereți lui Dumnezeu iertare și pocăiți-vă mult și mereu, ca să nu vină mânia cea pentru păcat pe pământ.

Dar mai ales la tine strig, o, popor român, că Eu, Domnul, sunt pe vatra ta cu mare lucrare de cuvânt și strig pe omul de peste tot ca să-l opresc de la păcat, că toate războaiele au venit pe pământ peste oameni din pricina păcatelor lor.

O, neam român, dau să vină peste tine cei care-ți pot cere socoteală că nu ascuți să fii creștin după toată legea creștină, iar tu ești vinovat pentru călcare de lege. O, acoperiți-vă trupul, fii români, că dacă nu veți face aceasta vă veți porni unii spre alții numai spre păcat pe mai departe și vă veți atrage pedeapsă pentru păcat.

Stau cu sfinții în văzduh și dau să ocrotesc pământul român și dau să povățuiesc acest popor să se spele de păcate și să slujească după legea sfinților părinți pe acest pământ ales de Mine acum pentru venirea Mea la sfârșit de timp cuvânt pe pământ ca să-Mi pregătesc cărarea și sla-va cea de după ea.

O, lăsați luxul cel păcătos și lumesc, voi, fii români, și luați în obișnuință portul cel frumos al românului cel de demult, care avea pe Domnul peste viața sa și căruia i-a fost mult încercată viața, și am rămas cu acest neam și stau acum pe vatra lui cuvânt de povață de viață peste pământ și peste om.

Munte ceresc este locul din care Eu, Domnul, grăiesc omului de pe pământ din mijlocul pământului român, și M-am scris pe acest țărâm cu șaizeci de ani de cuvânt și voiesc să biruiesc de aici pentru cei credincioși și sfinți, pentru cei care Mă iubesc pe pământ, și să le dau lor patria cerească, și aceasta voiesc să împlinesc pe vatra neamului român, și de aceea Mi-am făcut casă și masă în această cetate, din care iarăși încep facere, facere nouă, om creștin după chipul și asemănarea Mea.

O, veniți-vă în fire, fii români. Voiesc să vă ocrotesc cu toate puterile cerești, fiilor, și voiesc să vreți și voi aceasta. Vă strig cu dor și cu îngrijorare, că mare grijă vă port vouă mai ales, că am de lucru mult pe pământ la voi. O, feriți-vă de vrăjmași, și iată, vă spun și vouă ceea ce am spus poporului cuvântului Meu, la care vin și grăiesc, și vă spun la fel: țineți cerul aproape de pământ, ca să fugă orice vrăjmaș care ar da să se apropie, că Eu sunt Cel ce ocrotesc dacă voiesc, și voiesc să Mă îndur de voi și să vă învăț să fiți creștini adevărați dacă sunteți botezați, că nu este de ajuns numai botezați să fiți, ci trebuie să fiți după chipul și asemănarea Mea, fiilor, ca să vadă toate neamurile de pe pământ cine sunteți voi și ce Dumnezeu aveți peste voi.

O, pace vouă! De Mă iubiți, de Mă primiți, pace vouă, fii români! Vă însemnez cu mâna Mea cu semnul binecuvântării, semnul sfintei cruci, dar ridicăți-vă la înălțimea pe care trebuie s-o aibă neamul creștinesc, cel mai puternic între neamuri, și pe care nici un neam nu-l poate birui, căci cu el este Dumnezeu. Amin.

O, fii ai cuvântului Meu, am de trimis o carte și vă cer s-o pun cu voi în cartea Mea și s-o duceți apoi acolo unde cuvântul ei merge.

Acum pace vouă, fiilor! Fiți sprijinul Meu, fiți voia Mea pe pământ, așa cum cei din cer sunt voia Mea în cer și pe pământ! Țineți cerul aproape de pământ, fiilor, că așteaptă cerul strigare de pe pământ ca să vină ocrotirea, și vine când se strigă după ea, vine de la Mine ocrotire și pace, vine mângâiere și liniște peste cei ce strigă la Mine, vine Domnul la glasul care strigă după El, vine, fiilor.

Vine Domnul și va veni, căci lucrarea Mea aceasta este: să vin. Amin, amin, amin.

14/27 septembrie 2015